

1. Appendix

Otčenášek

O1	Jako by po dnech zbytečného hledání došel až tam, kde končí obzor.	As if after days of fruitless searching he had come to where the horizon ends.
O2	Vlastně se tu nic nezměnilo.	Actually nothing had changed.
O3	Pod oknem stolek, na němž mezi zaprášenou soškou obrýlené sovy a stolní lampou s papírovým stínidlem chrastívalo zfušované rádio.	Beneath the window stood a small table and on it, between a dusty bespectacled china owl and the lamp with its paper shade, spluttered a radio set he had put together himself any old how.
O4	Otec se shovívavě usmíval, když si zařizoval tento študácký kamrlík z nepotřebného skladiště za jeho počestnou živností.	His father had smiled indulgently at his idea of making a student den out of this useless storeroom behind the respectable tailoring business.
O5	Ani měsíc tomu není, co tu kurážně popili dvě láhve prabídného konsumního vína a lomozili do noci, dokud se neozvalo nevrle klepání probuzených nájemníků.	Less than a month ago they had boldly drunk up two bottles of lousy cheap wine here, making a din far into the night, until angry neighbours awakened from sleep knocked on the wall.
O6	Ale to všechno snad žil jiný člověk, takový mládeneček, který si čas od času vypůjčil od táty - tak trochu zbytečně - štětku a břitvu a sedřel s tváře pět měkkých chlupů, aby si dodal nutnou sebedůvěru před schůzkou s děvčetem.	But it must have been somebody else who had lived through all that: a young man who sometimes borrowed father's shaving-brush and razor - a trifle unnecessary - and scraped half-a-dozen soft hairs from his cheeks to give himself the necessary self-confidence before a date with a girl.
O7	Vyrůstal jako jedináček, pozdní ratolest stárnoucích manželů, pod křídly jejich věčných starostí.	He had grown up an only child, the late joy of an elderly couple, sheltered beneath the wing of endless anxiety.
O8	Samozřejmě: je válka, Němci ohryzali hranice a teď se rozvalují v celé zemi.	Of course, there was a war on. The Germans had gnawed away the frontiers and then overrun the whole country.
O9	Hrdinná wehrmacht potopila zase tolik a tolik brutto registrovaných tun a táhne na Moskvu, nemáš si kam jít zatančit a v biografu si divsanice nevykloubíš zíváním	The heroic Wehrmacht had again sunk so and so many registered tons of shipping and was marching on Moscow. There was nowhere a fellow could go to dance and at the flicks you ran the risk of lockjaw from yawning through their endless news-reels

	při nekonečném týdeníku, který praská chvastounstvím a láskou k führerovi.	filled to bursting with bragging and devotion to the Führer.
O10	Máma vysedává večer co večer v kuchyni s brýlemi na špičce nosu, čte v Kralické bibli a pohybuje při tom slabě rty, táta proti ní. Hudruje na buničinu, z níž aby kouzelník spíchl šaty, samé dřevo, samá náhražka, odříká si dokonce sobotní partičku taroků v hostinci Josefa Šlapáka vdova, vysedává doma a čte Jiráska.	Mum sat in the kitchen every evening with her specs on the end of her nose, reading the Czech Brethren's Bible and moving her lips slightly, opposite Dad sat and grumbled about the utility cloth nobody but a magician could make up a suit out of, nothing but wood cellulose, nothing but ersatz. He had even given up his Saturday evening game of taroc in the pub run by Joseph Šlapák's widow, and sat at home reading Jirásek's historical novels about the Hussites.
O11	Jsou tu Němci, zavírají lidi do kriminálu, zabíjejí... Ale co zmůžeš proti světu, když už jej staří tak beznadějně zpackali?	The Germans were there, sending people to prison and killing people - but what could you do against the whole world, when the old people had made such a hopeless mess of it?
O12	Vybral by sis onačejší, ale nikdo se neptal.	He would have liked things different - but nobody had asked him.
O13	Kolik to bylo dnů?	How many days had it lasted?
O14	Jak začaly?	How had those days begun?
O15	Ale ani ta ho nepřekvapila. V prvních dnech znal způsob, jak ji zapudit. Aspoň na chvíli.	Not even this surprised him. During the first few days he had known how to silence it, at least for a while.
O16	Z počátku se zdálo všechno jednoduché.	At first it had all seemed so simple.
O17	Potloukal se po večeři po ulicích, dlažba slabě vydechovala odpolední slunce, ale jarní soumrak se už neznatelně kradl do města.	After supper he wandered about the streets. A faint warmth left by the afternoon sun still breathed from the pavements, but the spring twilight had stolen unobserved into the city.
O18	Ne, na první pohled ho nikterak neokouzila, všiml si dokonce, že má trochu široká ústa a pár pih na nose.	No, at first sight she had not attracted him at all; he even noticed that she had rather a wide mouth and freckles here and there on her nose.
O19	Nad městem už visel jarní soumrak.	Spring twilight had gathered over the city.
O20	Kufřík, který po celou dobu tak křečovitě tiskla k prsům, se jí vysmekl z prstů a udeřil	The little case she had been hugging to her bosom all the time slipped out of her grasp and fell on the concrete path.

	o betonovou cestu.	
O21	Údivem si zapomněl zapálit cigaretu, zahodil sirku, až když ho spálila do prstu.	In his consternation he had forgotten to light his cigarette , and as the match began to burn his fingers he threw it away.
O22	Pak přitáhli Němci, její starší bratr uprchl kamsi na východ nebo na západ, nikdo neví.	Then the Germans came. Her brother was older, he had got away to the East or the West, nobody knew.
O23	V posledním roce bydlela v Praze u příbuzných, tátova sestra se provdala za árijce, smíšeným manželstvím dávají prozatím pokoj.	She had spent the last year with relatives in Prague. Her father's sister had married an Aryan, for the time being they were leaving mixed marriages alone.
O25	Snad tak se stalo, že táta šel s mámou do Terezína dřív, loni v listopadu.	That must have been why Daddy and Mummy had been sent to Terezín before her - they went last November.
O26	Tři měsíce od nich nedostala ani řádek.	She hadn't had a line from them for three months.
O27	Smluvili se na šifrách, aby mohli psát trochu otevřeně.	They had decided on a code so as to be able to write a bit more openly.
O28	Krčil bezradně rameny, nevyznal se v těchto věcech a dosud o nich ani řádně nepřemýšlel.	He shrugged his shoulders helplessly. He knew nothing about these things and had never even thought about them properly.
O29	Tak se s nimi jednou setkal na schodišti domu, kde bydlel s rodiči, a dosud cítí v těle tu mrazivou, drkotavou hrůzu, která se zmocnila celého domu.	He had run into them once on one of the landings in the flat where he lived with his parents, and he could still feel the freezing, trembling horror that had possessed the whole building.
O31	Několik mileneckých párů obsadilo blízké lavičky, spatřil jejich temné obrysy, světélka cigaret.	A few lovers had sat down on the nearby bench; he could distinguish the dark outlines of their bodies and see the glow of their cigarettes.
O32	tisíckrát je prošel sám a teď mu jde po boku malá, mlčící dívka.	a thousand times had he gone this way alone, and now he had a slight, silent girl at his side.
O33	Od starého domu, kde ji zanechal, to nebylo daleko: deset minut rychlé chůze, pět minut běhu, ne víc.	It was not far from the old house where he had left her - ten minutes' quick walk, five minutes at a run, that was all.
O34	Mlčel a jeho zklamané mlčení bylo těžší, než kdyby se na Pavla vrhl a začal jej bít.	He remained silent, and this stony silence was worse than if he had rushed at Paul and struck him.
O35	Co se všechno stalo od dnešního večera?	What a lot had happened since the evening began!

O36	Bylo v něm trochu strachu a také divná radost, zvědavost a pýcha nad vlastním činem.	He felt something of fear , and a strange joy , too , and curiosity , and pride at what he had done.
O37	Snad, snad ji opravdu zachránil.	Maybe - maybe he really had saved her life.
O38	Druhý den odpoledne hlásily všechny tlampače městu, že ráno 27. května 1942 byl v Praze spáchán atentát na zastupujícího říšského protektora Heydricha.	The following afternoon all the loudspeakers in the streets announced that on the morning of May 27th 1942 an attempt had been made on the life of the Reichsprotektor Heydrich.
O39	Čísi tvrdý, striktně neosobní hlas, hlas - stroj rozséváný tlampači po ztichlých ulicích, se rozléhal mezi stěnami činžáků, ozvěna jej lámala.	A harsh, strictly impersonal voice, a mechanical voice came from the loudspeakers and was scattered over streets where silence had fallen; it resounded among the tall houses, and the echo split it up.
O40	Není už mladík, podnikatelskou ctižádost, měl - li vůbec kdy jakou, dávno hodil za hlavu, ale je tu rodina.	He was no longer young , and his business ambitions - if he had ever had any - had gone by the board long ago; but there was the family to think of.

Viewegh

V1	Zamykaje schránku, všiml jsem si, že papírová jmenovka je přeškrtnuta ostrou rýhou, nejspíše od klíče nějakého mladého nepřítele všech učitelů.	As I locked the letter-box, I noticed that the label with our name had been scored through with something sharp, most likely the key of some young enemy of all teachers.
V2	Přesně v okamžiku, kdy jsem mohl konstatovat, že číslo uvedené v dopise se shoduje s číslem na sloupku vstupní brány, se ozval nepříjemný pronikavý zvuk, provázející automatické otvírání posuvných vrat.	No sooner had I ascertained that the number in the letter tallied with the number on the gate-post at the front entrance than an unpleasant piercing noise could be heard as the automatic gate slid open.
V3	Hned nato, ještě dříve než jsem si v hlavě stihl srovnat své pocity, mne kdosi neznámý ze zadu povalil k zemi a ruce mi zkroutil za	Immediately afterwards, before I had even had time to collect my thoughts, an unknown assailant knocked me to the ground from behind and twisted my arms up my back.

	zády.	
V4	Ještě nikdy v životě jsem neviděl stébla trávy z takové blízkosti.	I had never before examined a blade of grass from so close.
V5	Některé zahradnické práce - kupříkladu oprava kamenného valu nebo zastřížení živého plotu u silnice - byly mimo to provedeny nevysvětlitelně diletantsky.	In addition, certain gardening jobs such as the repair of the low stone wall or the trimming of the front hedge - had been badly botched.
V6	Věděl jsem, že vilu koupil v roce 1990, ale to, že tu nebydlí nijak dlouho, se dalo odhadnout i podle toho, jak vyslovoval moje pracovna.	I knew he had bought the villa in 1990, but the fact he had not lived there long could also be detected from the way he pronounced the words my office.
V8	Když ke mně vzhlédl, z jeho výrazu jsem pochopil, že to zřejmě myslel jako otázku.	When he raised his eyes to me, I realised from his expression that he had apparently intended it as a question.
V9	S tím nepočítal.	That was something he hadn't expected.
V10	Vracel jsem se v duchu jak k našemu rozhovoru, tak i ke zmíněnému dopisu, a čím dál jasněji jsem si uvědomoval, jak pevné a suverénní bylo a zřejmě i dosud je Královo přesvědčení, že mladý český učitel a spisovatel za osm tisíc korun měsíčně okamžitě všeho nechá, aby po čtyři večery v každém týdnu vysedával nad neumělými literárními pokusy jeho starší dcerušky.	I kept on harking back in my mind both to our conversation and to the letter referred to earlier, and it became clearer and clearer to me just how firmly and cockily convinced Kral had been - and apparently still was that for eight thousand a month a young Czech teacher and writer would immediately drop everything and spend four evenings every week sitting over the naive literary efforts of his older daughter.
V11	Obezřetně jsme nahlédli z okna: ředitel Naskočil ve své oblíbené pracovní uniformě seržanta L. Wrighta (jmenovku ředitel z neznámých důvodů odmítal odpárat) právě udílel poslední pokyny dvěma chlapcům vzadu na korbě, žáku Havlíčkovi, jehož již poněkud vleklým úkolem	We took a cautious look out of the window: the Principal, Mr Naskocil, in his favourite working uniform with the name Sergeant L. Wright (which for some reason he refused to remove) had just given the final orders to the two lads on the back of the jeep: Havlicek, whose by now rather protracted task was to initiate the Principal into the niceties of operating a personal computer (apparently in the short intervals between casts) and Laznovsky, who was at

	bylo zasvětit pana ředitele - patrně v krátkých přestávkách mezi jednotlivými nahozeními - do problematiky obsluhy osobního počítače, a žáku Lázňovskému, který nyní držel pruty a modrý vak (někde v jeho útrokách se v Jaromírově skleněné dózičce bezpochyby svíjely Miluščiny žížaly).	present holding the fishing rods and the blue kit-bag (somewhere in the depths of which Miluska 's worms were no doubt squirming in Jaromir 's coffee jar).
V12	Podle dochovaného rozvrhu jsem v onom školním roce míval první páteční hodinu sloh v VIII. C, kde jsem byl zároveň již čtvrtý rok třídním.	According to the surviving time-table for that year, my first period on a Friday morning was composition with 8C, whose teacher I had also been for four years already.
V13	(Alespoň krátce k mé třídě: někteří žáci byli, zjednodušeně řečeno, trochu problémoví a svůj vztah k nim jsem hledal hodně dlouho - avšak ještě i v letech, kdy už jsme vzájemně vycházeli celkem dobře, se celé třídy čas od času zmocnila jakási kolektivní nepřičetnost, během níž většinou rozházeli a rozdrtili po podlaze několik krabic barevných kříd, popřípadě za pomoci přezrálého pomeranče vytvořili na čerstvě vymalovaných stěnách nový osobitý vzorek - po mém rozlíceném příchodu potom jen klopili zrak, ještě celí zpocení a udýchání, a když jsem jim vztekle zdvihal za bradu	(Just briefly about my class: some of the pupils were, to put it simply, a trifle difficult, and it had taken me a long time to build up a relationship with them - although even in the years when we were getting on fairly well together, the entire class would occasionally fall prey to a sort of collective lunacy in the course of which they would mostly toss about and crush underfoot several boxes of coloured chalks, or use an over-ripe orange to create an original pattern on the newly painted walls - and then, on my furious entry, would merely stare at the floor, still sweaty and out of breath, and when I
V14	I tady můj pohled narážel na podivné věci: byly u pahýly diletantsky prořezaných keřů, hluboko propadlé, zarostlé záhony i zcela odkryté kořeny angreštů a	Here too a number of oddities caught my eye: the stumps of amateurishly pruned shrubs, overgrown flowerbeds that had sunk into the ground, gooseberry and blackcurrant bushes whose roots were totally uncovered.

	rybízů.	
V15	Navíc jsem věděl, že má za sebou první rok na filozofické fakultě (po úspěšném složení zkoušek v letním semestru ovšem studium na vlastní žádost přerušila), což je prostředí, kde - jak jsem měl příležitost sám poznat - se člověk psaním legitimuje;	Moreover, I knew she had already spent a year at the arts faculty (although after passing her exams at the end of the summer term she had interrupted her studies at her own request), an environment - as I myself had the opportunity to discover - in which one justifies oneself through writing;
V17	Na počátku onoho léta jí ještě nebylo devět.	She had not yet reached her ninth birthday at the beginning of that summer.
V18	Králova lukrativní nabídka ze mne sice na páteční večer a celou sobotu udělala mimořádně schopného a respektuhodného muže, ale nyní už byla neděle.	Admittedly Kral's lucrative offer had turned me into an exceptionally capable and respectable man as far as Friday night and the whole of Saturday were concerned; but now Sunday was come.
V19	Ten, který ve čtvrtek řídil Královo audi, mi nakonec přišel otevřít.	The one who had been driving Kral's Audi on Thursday eventually came to let me in.
V20	Kývl jsem hlavou k místu, kde mě minule povalili:	I nodded towards the spot where they had knocked me down last time:
V21	Vyšlo najevo, že oba hoši soutěžili, kdo vydrží déle zavřený v autě, vystříkaném předtím slzným plynem.	It transpired that the two fellows had been competing to see who could last longer being shut in a car with tear-gas sprayed inside.
V22	Jiřík vyhrál.	Jirik had won.
V23	Sešlapal na zem slipy, které měl na sobě, a nahý odběhl do koupelny.	He kicked off the underpants he had been wearing and dashed off naked to the bathroom.
V24	Zaznamenal jsem, že moje tradiční nechuť k sebevědomým nahým mužům od dob vojenské prezenční služby ještě vzrostla.	I noted that my rooted aversion to self-assured naked men had actually intensified since my conscript days.
V25	Znělo to příkře. Veškerou vlídnost jako by vyčerpал při našich předchozích dvou schůzkách.	It sounded harsh, as if all the affability had been exhausted in the nurse of our two earlier meetings.
V26	"S mlíkem, nebo bez?" zeptala se stroze - očividně	"With or without milk?" she asked curtly - she had clearly received her instructions,

	dostala také instrukce.	too.
V27	Sama si udělala bílou.	She had made herself a white one.
V28	Pokrčil jsem omluvně rameny a nabídl jsem jí buchtu - skutečnost, že jsem si s sebou přinesl tři tvarohové buchty, ji nečekaně rozradostnila.	I shrugged apologetically and offered her a bun - the fact that I had brought three curd-cheese buns with me unexpectedly cheered her up.
V29	Začala se na dceru vyptávat: Zabalila mi je sama?	She started to ask me about my daughter : Had she wrapped them herself?
V30	Co přitom říkala?	What had she said while doing it?
V31	Čí to byl vlastně nápad?	Whose idea had it been really?
V32	Vážně její?	Had it really been hers?
V33	Schodiště ústilo do prosluněného mezaninu s malou zimní zahradou, kde kdosi pomocí tří proutěných křesel, stolku a rozkošné stolní lampičky s růžovým hedvábným potahem a třásněmi vytvořil velmi útulné zákoutí.	The staircase emerged onto a sunny mezzanine with a small conservatory where someone had created a very cosy corner with the help of three wicker armchairs, a coffee table and a charming table lamp with a pink silk-tasselled lampshade.
V34	Zdálo se mi, jako by kývla.	It seemed to me as if she had nodded.
V35	Do mé skládanky (kromě té záplavy světlých vlasů) nepřibyl dosud jediný nový obrázek.	Apart from that plethora of fair hair I had not obtained any additional pieces to my jigsaw.
V36	Teprve až pocit dotčenosti, do něhož jsem se s trochou nezbytného pokrytectví sám vmanipuloval (Co si ta holka o sobě vůbec myslí?), mi posléze umožnil, abych se přece jen trochu zkonsolidoval - nejsem koneckonců žádný zenbuddhista, abych si půldruhé hodiny vystačil potmě jenom s vlastními a navíc nikterak povzbudivými myšlenkami.	It took a feeling of umbrage - that I had manipulated myself into with a bit of necessary hypocrisy (Who does that girl think she is?) - for me to pull myself together somewhat; after all, I'm no Zen Buddhist to spend an hour and a half in the half-dark just with my own (hardly inspiring) thoughts.

	intercorp_cs	intercorp_en
--	--------------	--------------

V37	"Co říkala?" řekla paní Králová, jako když se předtím vyptávala na mou dceru.	"What did she say?" said Mrs Kralova, in the same manner in which she had earlier asked about my daughter.
V38	Světlna Trakařová si jako jedna z mála učitelek opravdu uvědomovala, jak obrovský a zároveň nebezpečný je onen dluh, který nám komunistické školství (se svým pokryteckým puritánstvím zvaným socialistická morálka) zanechalo v oblasti sexuální výchovy - a jeho odstranění či alespoň podstatné snížení pochopila jako své životní poslání.	Svetlana Trakarova was one of very few women teachers who was truly aware how great and also how dangerous was the debt which communist education (with its hypocritical Puritanism known as socialist morality) had left behind in the field of sexual education, and she had made it her life's mission to wipe it out or at least reduce it considerably.
V40	Nezáleželo ani zbla na tom, že mne sám povolal, a že musel tudíž nejlépe vědět, proč přicházím, - kladl tuto otázku každému vstupujícímu učiteli naprosto automaticky, aby tak dal najevo, že jeho škola Vladislava Vančury s eventuálním odchodem dotyčného učitele nestojí ani nepadá, neboť před jejími vraty stojí desítky jiných a - rozumělo se samo sebou - lepších.	It didn't matter a jot to him that he had summoned me and should therefore be the better informed why I was there. He used to fire that question automatically at every teacher entering, so that it should be understood that the possible departure of the teacher in question would have no effect on the survival or otherwise of his Vladislav Vancura school, since dozens of other (i. e. , better) teachers were waiting outside the gates.

Jirotka

J1	Kdyby mi osud nebyl přivedl do cesty Saturnina, nikdy bych byl nevěřil, že se vyskytuje ještě třetí druh lidí, takové jakési bílé vrány .	If fate had not brought me into the path of Saturnin, I would never have believed that a third category of people existed, the members of which are as rare as white crows .
J2	Jeho jméno, poněkud neobvyklé, bylo mi jaksi povědomé, ale teprve nedávno jsem objevil spojitost, ve které mi uvízlo v paměti.	His rather unusual name somehow rang a bell , but it was only recently that I first discovered the connection that had lodged it in my memory.
J3	Dostalo se mi do rukou číslo asi dva roky starých novin s článkem o pokusu loupeže ve vile profesora Ludy a vzpomněl jsem si, že jsme o tom tenkrát v kavárně hovořili.	A copy of a newspaper which must have been about two years old had come into my hands, containing an article about an attempted burglary at Professor Luda's villa. I remembered that we had talked about it at the time in the cafe.
J4	Tvrdil, že lupič se zranil sám, a to řemdihem ze sbírek zbraní profesora Ludy.	According to his statement the burglar had injured himself, making use of the mediaeval flail included in Professor Luda's collection.
J5	Říká, že ten nástroj šlo velmi těžko ovládat a že několikrát se jen taktak uhnul roztočené kouli své vlastní zbraně.	He says that the weapon in question was very difficult to control and that he had been forced repeatedly to dodge the swinging ball of his own weapon .
J6	Říkal, že jakmile tam vstoupí, sevře se mu srdce a duše se mu naplní skličujícími představami lidských tragédií. Že prý všichni lidé, kteří tam za ta dlouhá léta bydleli, odnesli své štěstí s sebou, ale bolesti, zármutky a zoufalství tam nechali.	He said that as soon as he stepped over the threshold his heart missed a beat and his soul filled with depressing thoughts of human tragedies. Apparently all the people who had lived there before me had taken their happiness away with them, leaving pain, sorrows and despair behind in the building.
J8	Byl jsem překvapen, že káva, kterou mi přinesla paní Suchánková k snídani, nebyla otrávená.	Indeed I was surprised that the coffee which Mrs. Sweeting brought to me had not been laced with poison .
J9	Začalo to tím, že když o mně mluvil s paní Suchánkovou, dával prý mi nejnemožnější tituly, jako sir, Jeho Milost, sáhíb nebo blahorodí, podle toho, co právě četl.	It began with his habit, whenever my name came up in the course of his conversations with Mrs. Sweeting, of referring to me in terms of the most outlandish titles, such as His Lordship, His Grace,

		Sahib and His Excellency, according to whatever he had just been reading.
J10	Přirozeně jsem popřel, že bych byl někdy něco takového udělal, a od té doby mám pověst až příliš skromného hrdiny.	Naturally I denied that I had ever done such a thing, and from that time forth I have acquired the reputation of being too modest a hero.
J11	Asi za půl roku začal Saturnin projevovat názor, že byt, ve kterém jsme až do té doby spokojeně bydleli, není dosti veliký .	After about six months Saturnin expressed his opinion that the flat in which we had lived perfectly happily until that time was not big enough .
J12	Původně sice stačil naprosto, ale jestliže někdo z vás už viděl buvolí rohy..., ale to by byla dlouhá historie.	Although originally its size was perfectly satisfactory, things had changed. I don' t know whether any of you has ever seen buffalo horns... but that would be a long story.
J13	Skončilo to tak, že mne Saturnin vyhledal jednoho odpoledne v kruhu mých známých a diskrétně mi oznámil, že jsme se přestěhovali.	The outcome was as follows. One afternoon Saturnin searched me out among my circle of acquaintances and discreetly informed me that we had moved.
J14	Patrně by mu bylo přišlo vhod, kdybych byl omdlel.	Apparently it would have suited his book had I proceeded to faint.
J15	Bylo to nepříjemné, byla totiž naprostá tma a já jsem měl v první chvíli za to, že se Saturnin utopil, protože jsem ho marně na celé lodi hledal.	It was an unpleasant experience, taking place in absolute darkness, and at first I thought that Saturnin had drowned, because a search of the whole boat failed to disclose his whereabouts.
J16	Nemohl jsem to učinit již proto, že mi nebyla lhostejná má pověst, která byla jeho ztřeštěnostmi již stejně značně poškozena.	I could not do so because I was not indifferent to my reputation, which had already been considerably affected by his hare-brained schemes.
J17	Začal jsem být považován za člověka šíleně odvážného a velmi výstředního. Asi tak jako Harry Piel.	I had begun to acquire stature as a person of reckless daring and as a notable eccentric - in short, a person in the mould of Harry Piel.
J18	Příštího dne jsem neúmyslně vyslechl debatu mezi Saturninem a našim dodavatelem paliva, v níž se Saturnin rozčiloval, že tam nebylo napsáno "lovec	Next day I unintentionally overheard an argument between Saturnin and our fuel supplier, in which Saturnin was griping that the reference was not to 'a big game hunter', despite the fact that he had explicitly

	šelem", ačkoliv to redaktorovi výslovně zdůraznil.	stressed this appellation to the editor.
J19	S použitím značné dávky své kombinační logiky jsem z mužova zmateného povídání vyrozuměl, že jakýsi chovanec, domnívající se, že je Marcus Aurelius, utekl z ošetrovací péče a že správa ústavu se domnívá, že pro muže mých kvalit je hračkou jmenovaného pána zase chytit.	Making considerable use of my powers of deduction I gathered from the man's confused chatter that the inmate of some asylum, supposing himself to be Marcus Aurelius, had escaped from confinement, and that the management of this establishment was of the view that for a man of my calibre it would be a piece of cake to recapture the fellow.
J20	Muž v úřední čepici tvrdil, že mu bylo řečeno, abych byl tak laskav a vzal si s sebou pušku.	The man in the official cap claimed that he had been requested to ask whether I would kindly take a shotgun with me.
J21	Zřizencům zoologické zahrady se totiž podařilo lva chytit, když usnul unaven marnými útoky na motorový vůz elektrické trati číslo 12.	Certain employees of the zoo succeeded in capturing the lion after it had fallen asleep, having tired itself out in vain attempts to attack a number twelve tram.
J22	Kdybych toužil po pověsti dobrodruha, dovedl bych si ji získat sám a nečekal bych, až mi ji vytvoří můj sluha.	If I had wanted the reputation of an adventurer, I would have obtained it for myself and would not have waited for my servant to create it on my behalf.
J23	Jak by si zálibně prohlíželi ty krásně modelované opálené nohy s útlými kotníky, štíhlé holeně a oblá lýtka, kulatá dívčí kolena a plná, sportem vypracovaná stehna, na nichž slunce vytvořilo tep zrychlující hranici hnědé a růžové v těch místech, kde mizela v oslnivě bílých šortkách.	With what pleasure would they gaze at the beautifully sculpted, tanned legs with their petite ankles, lissome shins and rounded calves, the plump, girlish knees and the full thighs moulded by sporting activity. The sun had created a pulse quickening border of pink and brown in those places where the thighs disappeared inside her dazzlingly white shorts.
J24	I když jsem ji znal již velmi dlouho, nebyl jsem si jist, jaké má oči, protože kdykoliv jsem s ní byl pohromadě, díval jsem se jí na ústa.	Even if I had known her a very long time I would not have been certain what her eyes were like, because whenever I was in her presence I was looking at her mouth.

J25	Ona si to však kupodivu nemyslila a po hře mi řekla, že ještě neviděla, aby někdo forehand tloukl tak nemožně jako já.	Strangely enough, however, she did not think this, and informed me after the game that she had never seen such a ridiculous forehand drive as mine.
J26	Nesmíte si ovšem myslit, že jsem obhájcem společenských frází a lží a že by mi bylo milejší, kdybych po zápase, v němž jsem hrál úlohu téměř trapnou, slyšel říkat slečnu Barboru věty jako:	Naturally you must not be allowed to think that I am a defender of euphemistic social conventions and white lies. I would not have found it preferable if, after a match in which my level of play was almost an embarrassment, I had heard Miss Barbara coming out with sentences such as:
J27	Myslil jsem si, že by mě vůbec nepřekvapilo, kdybych se dověděl, že hrál v Davis cupu.	I decided that it would be no surprise to learn that he had played in the Davis Cup.
J28	Trénoval jsem podle jeho pokynů asi půl hodiny a zjistil jsem, že postavil stěnu i boční zábrany důmyslně, takže jen velmi málo míčů padalo do Vltavy.	I trained in accordance with his instructions for perhaps half an hour and discovered that he had built the wall in an ingenious manner with barriers on each side. Consequently only a handful of balls fell into the River Vltava.
J29	Osobně jsem se s ním ještě nesetkal a také jsem po tom netoužil.	I had never met him personally and I didn't long to do so.
J30	Protože jsem se stal stykem se řemeslníky značně skromným, ani v duchu mi nenapadlo, abych si počínal jako nebožtík tatínek, i vzal jsem tu posadu sám, jak jsem nejšikovněji dovedl, a nesl jsem ji k nejbližšímu velkovýrobci nábytku.	Because I had had some contacts with craftsmen before, my expectations were rather modest and it never even crossed my mind that I might behave like my late father. I picked up the playpen myself, with as much skill as I could muster, and took it to the nearest large-scale manufacturer of furniture.
J31	Nečekal jsem, že se mnou bude jednat, jako kdybych mu přinesl objednávku na milión obývacích pokojů, ale také mne cestou netrápily úvahy, jestli se pan velkovýrobce dobře vyspal a jestli snad nepříjdu nevhod.	I did not expect him to behave with me as if I had brought an order for a million living-rooms, but at the same time my journey was not tormented by concerns about whether Mr. Manufacturer slept well or whether perhaps I might be arriving at an inconvenient moment.
J32	Než jsem domluvil, pan velkovýrobce odešel,	Before I could finish speaking Mr. Manufacturer had scarpered, the

	prásknuv za sebou dveřmi.	door slamming behind him.
J33	Když jsem se jednou tety ptal, jestli už přemýšlela o tom, čím Milouš bude, naznačila mi nejdříve, že to není moje starost, a potom smířlivě řekla, že Milouš překrásně bruslí.	I once asked my aunt whether she had already thought about a future career for Bertie. She started by indicating that this was none of my business. Then she added in a conciliatory manner that Bertie's ice-skating was exquisite.
J34	Saturninovo tvrzení je jako obvykle poněkud přehnané, ale nelze upřít, že ve strýcově továrně se opravdu udála celá řada nehod, a je téměř neuvěřitelné, že při nich nikdo neztratil život.	Saturnin's assertion was, as usual, exaggerated, but it cannot be denied that a whole series of misfortunes had really befallen my uncle's business, and that it was almost unbelievable that they hadn't led to any deaths.
J35	Všechna tato pravidla už před ním objevili jiní, ale strýc o tom nic nevěděl, a nelze proto jeho zásluhy přehlížet.	These precepts had all been discovered by others before him, but my uncle knew nothing of this and therefore cannot lose any credit on that account.
J36	Tak například zjistil při pokusu, který měl velmi vzrušující průběh, že lít vodu do kyseliny je blbost, a vůbec mu nevadilo, že tento poznatek, korektněji vyjádřený, mohl získat z učebnice chemie pro nižší třídy škol středních, aniž by si byl přitom popálil prsty a zánovní vestu.	Thus, for example, he found out during one experiment, which took a very exciting course, that it is a foolish idea to add water to acid. He was not at all concerned by the fact that he could have acquired such information in a more formal manner and without at the same time burning his fingers, not to mention a waistcoat that had once looked as good as new, from a chemistry textbook aimed at the junior forms of a secondary school.
J37	Jednou byl dokonce ztlučen rozzuřenými dělníky, kteří na jeho rozkaz smíchali dvě suroviny a nestačili pak skákat okny ven.	Once he even received a beating at the hands of enraged employees who had mixed two raw materials at his command and had then hardly been quick enough to jump through the window.
J39	Dělníci míchali v kádi jakousi podivnou směs, a dílovedoucí se ptal strýce Františka, co z toho vlastně bude.	The workers had created some strange concoction in a vat, and the foreman asked Uncle Francis what they were doing.
J40	Domnívali se, že strýc řekl: "Výbuch."	They thought Uncle had said "Exploding".

Klíma

K11	V šatně už seděli dva muži. Jeden, prošedivělý dlouhán, mi připomínal profesora , který mi před mnoha lety vyřízl krční mandle, ten druhý, podsaditý, spíše k zemi sražený chlapík neurčitelného věku, ve velmi sešlých a špinavých kalhotách, jejichž nohavice mu sahaly sotva do půli lýtek a obrovité zvenčí našité kapsy připomínaly neforemná pouzdra na pistole, měl na hlavě modrou kapitánskou čapku se štítkem, nad nímž se zlatavě leskla kotva.	There were two other men sitting in the locker room already. One, tall and greying, reminded me of the specialist who many years before had removed my tonsils; the other, a short, stocky man of uncertain age in very dishevelled and dirty trousers scarcely reaching halfway down his calves and with enormous sewn-on pockets rather like misshapen pistol holsters, wore on his head a sea-captain's cap with a peak and a gleaming golden anchor above it.
K12	Viděl jsem ho předtím jen jedenkrát a na večeri se mi nechtělo, sešlosti lidí, které neznám, mě spíše skličují.	I had only met him once before and I didn't really want to go to the dinner: a crowd of strangers tends to depress me.
K13	A koho jsem mohl znát, když jsem na univerzitě přednášel pouze půl roku.	But then, how could I have known anyone properly when I had been teaching at the university for a mere six months?
K14	Obličej měla osmahlý a svrasklý jako staré Indiánky na trhu V Santa Fé.	Her face was suntanned and wrinkled like that of the old Indian women I had seen in the market of Santa Fe.
K15	Vyšli jsme všichni na nevlídný dvůr, kam teď s hlukem příjížděly multikáry a kde dva mladíci házeli na nakladaček lopaty, košťata, škrabky, vozíky, dopravní značky a otlučené popelnice.	We all walked out into the depressing yard, where some garbage trucks had arrived noisily and where two young men were flinging shovels, brooms, scrapers, wheelbarrows, traffic signs and battered dustbins onto a pick-up.
K16	V takovém postavení jsem se ocital zřídka, většinu života jsem prospěchal, posedlý myšlenkou, co musím v životě stihnout, pokud chci dobře psát.	This was not a state of mind in which I found myself often : most of my life I had been in a hurry, obsessed by the thought of what I had to accomplish if I wanted to be a good writer.
K17	Přál jsem si od dětství stát se spisovatelem a spisovatelství	I had wanted to become a writer ever since childhood, and authorship for a long time

	mi dlouho připadalo jako vznešené povolání.	seemed to me an exalted profession.
K18	V dětství jsem bydlel na kraji Prahy kousek pod kbelským letištěm ve vilce, která sousedila se zájezdní hospodou.	As a child I had lived on the outskirts of Prague, not far from the Kbely airfield, in a villa which stood next door to a tavern patronised by hauliers.
K19	Zastavil se s vozíkem na prostranství, kde stávali formani s koňmi, vyndal z korby lopatu, téměř obřadně smetl koňské kobližky, případně i jiný neřád, nasypal je do vozíku, pak svoji kárku přitáhl ke zdi a odebral se do výčepu.	He'd draw up his cart in the open space where the hauliers had pulled up with their horses, take out his shovel and almost ceremonially sweep up the horse droppings, or any other rubbish, and drop it all into his cart. He would then push his cart up against the wall and make for the bar.
K110	Nedávno jsem se dočetl, jak před dvěma sty lety jakýsi zhrzený štukatér, který pořežal nožem v kostele sv. Jiří své milé obličej, ústa a ramena, byl za to dán do vězení a doveden na popraviště. Dostal milost s tím, že musil za trest po tři léta očišťovat městské ulice.	A few days ago I read about a jilted stucco worker who, exactly two hundred years ago, in St George's church, had slashed the face, mouth and shoulders of his lover, for which he was gaoled, and taken to the place of execution, but was then reprieved and instead sentenced to clean the streets of Prague for three years.
K111	Tehdy mě napadlo, že to, co se právě přihodilo, je jen názornou ukázkou každodenních dějů.	It occurred to me that what had just happened was no more than an instructive demonstration of an everyday occurrence.
K112	Nedokázal jsem si vzpomenout, zda jsme tu spolu někdy byli, naše setkání mi za ta léta splynula - let se navršilo jako v písni o službě u sedláka. Poznal jsem ji ještě rok předtím.	I could not remember if we'd ever been here with each other. Our meetings over the years had blended together, and the years had piled up as in the folksong about the farm labourer.
K114	Přítel, který ještě nedávno psával výtvarné kritiky, mi pak chvíli vyprávěl o výtvarnici, jejíž svět se rozprostírá v hranicích snu, blázniviny, vášně a něhy.	My friend, who until a little while before had been writing art reviews, told me about the woman artist whose world was bounded by dreams, phantoms, passion and tenderness.
K115	Ale její zájem jsem si vysvětloval tím, že jsem přišel jako zákazník.	But I thought her interest was due to the fact that I had come to her as a customer.

K116	Vyprávěla o Kambodži, kterou kdysi navštívila, mluvila o té zemi jako o rajské zahradě šťastných a nevinných lidí - to zaujalo moji ženu, která touží zbavovat lidi pocitu viny; dostali jsme se k naší kultuře, která je založena na vědomí hříchu a tedy metafyzického provinění.	She told us about Kampuchea, which she had once visited. She talked of that-country as like an Eden of happy and innocent people - this fascinated my wife, who is keen on liberating people of their sense of guilt - and we got on to our own culture, which is based on the knowledge of sin and therefore of metaphysical guilt.
K117	Když odešla, jako bych stále zůstával v jeho poli.	After she had left I seemed to remain in its field of force.
K118	Jaký vlastně byl ten hlas?	What had that voice really been like?
K119	Už jsme zabočili, opět jsme se Vyšehradu vzdalovali.	We had turned a corner and were now moving away from Vyšehrad.
K120	Hrávali jsme si spolu, považoval jsem si jeho přátelství, neboť mi otevíralo vstup i do skrytých prostor hostince, do sklepení, v němž i v nejparnějším létě se uchovaly rozměrné a bělostné kostky ledu i obrovité, jak mi aspoň připadalo, pivní sudy, do stájí, v nichž sice už namísto koní stála černá pragovka, ale kde stěny dosud páchly močí a kde sídlilo množství koček nejrůznějšího stáří i barev.	We would play together, and his friendship enabled me to penetrate into the hidden parts of the tavern, such as the cellar where, even at the height of summer, huge shimmering blocks of ice were stored, as well as gigantic beer barrels - at least they seemed gigantic to me then - or into the stables, whose walls, even though the horses had been replaced by a black Praga car, still reeked of horse urine and where a large number of cats of varied ages and colours had made their home.
K122	Když jsem se dotazoval, kdy se můj jmenovec vrátí, matka mi po chvíli váhání odpověděla, že se nevrátí nikdy, odešel.	When I asked when my namesake would come back, my mother, after a moment's hesitation, told me he would never come back, he had gone away.
K123	Chtěl jsem vědět, kam odešel, ale matka mi víc neodpověděla.	I wanted to know where he had gone but my mother did not reply.
K124	Až stará služka z hospody, když jsem se jí odvážil zeptat, mi řekla, že přece do ráje.	But the old serving woman at the tavern, once I had summoned up the courage to ask her, told me that of course he had gone to paradise.

K126	Můj rozumný tatínek, o němž jsem věděl, že vymyslel hnací stroj do nejrychlejšího vlaku z těch, co se nám hnaly pod okny, a také motory do letadel, která nám hřměla nad hlavou, a je proto mezi lidmi vážený, se podivil mé otázce.	My sensible father , who I knew had thought up the engines for the fastest trains roaring past under our windows, as well as those of the planes thundering above our heads, and therefore was held in high esteem by people, was astonished at my question.
K127	Tatínek mi ještě pověděl o tom, jak lidé odedávna mnoho trpěli, připoutáni k zemi, již nesměli a nemohli opustit.	My father also told me that people had always suffered from being tied to the ground, from not being able to detach themselves from it.
K128	Snili aspoň o tom, že se odpoutají, a tak si vybájili rajskou zahradu, v níž se nacházelo všechno, po čem toužili, čeho v životě nedosáhli, vysnili si bytosti sobě podobné, jen obdařené křídly.	But they had dreamed of leaving it, and so they had invented the garden of paradise, which had in it everything they yearned for but lacked in their lives, and they had dreamed up creatures similar to themselves but equipped with wings.
K132	Ale to, o čem se dříve jen snilo, se začíná uskutečňovat, tatínek mi ukazoval k jasnému nebi.	But what in the past had only been dreamed of was now beginning to materialise, my father said, pointing to the sky.
K133	A opravdu příští neděli mě posadil do řvoucího stroje, který se drkotavě rozběhl po trávě a pak se k mému úžasu a hrůze zvedl a stoupal i se mnou, a jak stoupal, země se začínala pode mnou houpat a všechno, co na ní bylo, se menšilo, scvrkávalo se, až docela začalo mizet.	And that Sunday he actually put me inside a roaring machine which bumpily rolled along the grass and then, to my amazement and horror, rose into the air, complete with me, and as it gained height the ground below me began to tilt and everything on it grew smaller and smaller until it had shrunk away to nothing.
K134	V té chvíli mě vyděsila představa, že už se nikdy nevrátím na zem stejně jako můj jmenovec, který prý zemřel.	I was alarmed at the thought that I would never return to earth again, like my namesake who, as they said, had died.
K135	Vydal jsem se tedy do telefonní budky - telefon v bytě jsem měl tehdy odpojený - a vytočil její číslo.	I went out to a telephone box - the telephone in my flat had been disconnected - and dialled her number.

K136	Stále jsem cítil rozechvění, které se hodilo k mému věku pouze, pokud se přijímá, že takový stav sluší každému věku, a přeptal jsem se, jak dopadla budapešřská výstava.	I was still feeling an excitement that would be proper at my age only if one accepted that such a state was proper at any age. I enquired how the Budapest show had gone.
K137	Chvíli jsem naslouchal jejímu vyprávění, které tĕkalo mezi obrazy a vinnými sklípky, pak jsem sám řekl něco o své práci a dodal, že vzpomínám na její návštěvu a těšilo by mě, kdybych ji zase někdy uviděl.	For a while I listened to her account , which shifted between pictures and wine-cellars , then I said something about my own work and remarked that I had been thinking about her visit and that I should be pleased to see her again some time.
K138	Nicménĕ mě ten rozhovor vyvedl z míry, místo abych se vrátil domů, toulal jsem se uličkami v blízkosti svého domova a pokračoval v rozhovoru, který byl stále osobnějšří a křehčří.	Even so the conversation had disturbed me, and instead of returning home I drifted through the little streets near where I lived and in my mind continued the conversation, which was becoming increasingly personal and brittle.
K1 39	Odvykl jsem už podobným rozhovorům, anebo vůbec rozhovorům, odvykl jsem komukoliv se svĕřovat.	I had lost the habit of such conversations, or of conversation generally. I had lost the habit of communicating with anyone.

Kundera

Ku1	Minula plavčřka, a když byla od něho vzdálena tři, pĕt kroků, otočila k němu ještě hlavu, usmála se a zamávala mu.	She passed the lifeguard , and after she had gone some three or four steps beyond him she turned her head, smiled, and waved to him.
Ku2	Nikdy jsem žádnou ženu toho jmĕna nepoznal.	I had never known a woman by that name.
Ku3	Přehánĕl počet zranĕní, která utrpĕl v první svĕtové válce, a předstřiral, že je velký svůdce, ačkoli je dokázáno, že v srpnu 1944 a pak znovu od července 1959 byl úplný impotent.	He exaggerated the number of wounds he had suffered in the First World War, and he pretended to be a great seducer even though it was proved that in August 1944 and then again from July 1959 onward he had been completely impotent.

Ku4	Z vedlejšího pokoje se ozývaly nejasné zvuky, podle nichž usoudila, že její dcera právě vstala.	Vague sounds from the adjoining room made her realize that her daughter had just got up.
Ku5	Nebylo to poprvé, co ji překvapil svými náladami.	This was not the first time the elevator had startled her with its moods.
Ku6	Ale tato sobota se lišila od jiných: je to přesně pět let, co zemřel otec.	But this Saturday differed from other Saturdays: it was exactly five years since her father had died.
Ku7	Takhle se on nesmí chovat!" pokračovala dívka a Agnes si všimla, že při těch slovech vrtí hlavou rychlými pohyby zleva doprava a zprava doleva a zároveň zvedá ramena a obočí, jako by dávala najevo pohoršený údiv nad tím, že někdo odmítá uznat lidská práva její přítelkyně.	You can't let him act like that!' continued the other woman and Agnes noticed that as she spoke she kept rapidly shaking her head from left to right and right to left , at the same time lifting her shoulders and eyebrows , as if expressing indignant astonishment that someone had refused to respect her friend 's human rights.
Ku8	to aspoň cítím, že jsem v sauně", vtlačila se mezi dvě nahá těla a začala hned mluvit o včerejším pořadu v televizi, kam byl pozván k diskusi slavný biolog, který právě vydal paměti.	it gives me that real sauna feeling,' squeezed herself between two naked bodies and at once began to talk about yesterday's television talk show featuring a famous biologist who had just published his memoirs.
Ku9	Agnes řekla, že ten pořad neviděla, a neznámá, jako by v tom viděla zastřený nesouhlas, opakovala velmi hlasitě, dívajíc se Agnes do očí: "Nesnáším skromnost!	Agnes said that she hadn't seen the programme. As if interpreting this remark as veiled disagreement, the newcomer repeated very loudly, looking Agnes straight in the eye: 'I detest modesty!
Ku10	Vzpomněla si na neznámou ženu, která před chvílí všem oznámila, že nenávidí teplou sprchu.	Agnes recalled the newcomer who had just declared that she hated hot showers.
Ku11	Těmi pěti čarami nakreslila svůj autoportrét, těmi pěti body definovala své já a všem ho nabídl.	With these five strokes she had drawn her self-portrait, with these five points she defined her self and presented that self to everyone.
Ku12	Vrtalo jí hlavou, jaké bytí naprogramoval computer po smrti.	She wondered what kind of existence the computer had programmed for life after death.
Ku13	A Agnes si představuje scénu, na kterou v poslední době často myslí: přijde je	And Agnes imagined a scene that had lately been often on her mind: a stranger comes to visit her.

	navštívit neznámý muž.	
Ku14	"Ah bon," podiví se host:" Tak to je ta Eiffelova věž," a říká to stejným tónem, jako kdybyste mu ukázali portrét dědečka a on řekl:	'Oh, that 's the Eiffel Tower,' and he says it in the same tone of voice as if you had shown him a portrait of Grandpa and he had said:
Ku16	Otec zemřel před pěti lety.	Agnes' father had died five years ago.
Ku17	Matka před šesti.	She had lost Mother a year before that.
Ku18	Už tehdy byl otec nemocen a všichni čekali jeho smrt.	Even then Father had already been ill and everyone had expected his death.
Ku 20	Jeho vlastní příbuzní byli roztroušeni po celém světě a kromě nějaké vzdálené sestřence, která žila v Německu, Agnes nikdy žádného z nich nepoznala.	His own relatives were scattered all over the world and except for a distant cousin living in Germany, Agnes had never met any of them.
Ku 21	Matčin otec byl zemědělec z dřevěné chalupy v horách, který se uměl obětovat pro své děti, které všechny vystudovaly a vstoupily do manželství s dobře postavenými partnery.	Mother 's father was a fanner from the mountains who had sacrificed himself for his children; he had made it possible for all of them to have a good education and to marry comfortably.
Ku23	Když na to teď Agnes myslí, zdá se jí, že se matčin život podobal kruhu: vyšla ze svého prostředí, ocitla se odvážně v docela jiném světě a pak se zase vracela zpátky: bydlila s otcem a dvěma dcerami ve vile se zahradou a několikrát v roce (na vánoce, na narozeniny) do ní zvala všechny příbuzné na velké rodinné slavnosti;	When she thought about it now, it seemed to Agnes that Mother 's life was a circle: she had stepped out of her milieu, courageously coped with an entirely different world and then began to return: she lived with her husband and two daughters in a garden villa and several times a year (at Christmas, birthdays) invited all her relatives to great family celebrations;
Ku24	představovala si, že po otcově smrti (která se už dlouho ohlašovala, takže se na něho všichni dívali vlídně jako na někoho, komu už vypršel úředně naplánovaný čas pobytu) se k ní nastěhuje sestra a neteř.	she imagined that after Father 's death (which had been expected for so long that everyone regarded him indulgently as a person whose officially scheduled period of stay had expired) her sister and niece would move in to join her.
Ku26	Teprve tehdy jí otec oznámil, že si našel malý byt uprostřed města a rozhodl se prodat vilu.	It was only then that Father told her he had found a small apartment in town and planned to sell the villa.

Ku27	Otec se všem jevil jako nešikovný člověk, který odevzdal otěže praktického života matce.	Everyone considered Father an ineffectual person who had handed over the reins of practical life to Mother.
Ku28	Když se však rozhodl odstěhovat, náhle, bez nejmenšího zaváhání, pár dnů po její smrti, Agnes pochopila, že uskutečňoval něco , na co již dlouho myslel, a že tedy dobře věděl, co chce.	But when he decided to move out, suddenly, without the least hesitation, a few days after Mother's death, Agnes understood that he was putting into effect something he had been planning for a long time, and, therefore, that he knew perfectly well what he wanted.
Ku29	Bydlil s matkou v jejich vile, procházel se s ní po zahradě, přijímal návštěvy jejich sester a sestřenic, tvářil se, že poslouchá, co si povídají, ale přitom žil v představách sám v mládeneckém bytě;	He had lived with Mother in their villa, he had strolled with her in the garden, had hosted her sisters and cousins, had pretended to listen to their conversations , and all the time his mind was elsewhere, in a bachelor apartment;
Ku33	po smrti matky přesídlil jen tam, kde už dlouho v duchu bydlil.	after Mother 's death he merely moved to the place where he had long been living in, spirit.
Ku34	Proč trhal fotografie?	Why had he torn up the photos?
Ku35	A proč už tak dávno snil o mládeneckém bytě?	Why had he been dreaming for so long about a bachelor apartment?
Ku36	A proč nemohl uposlechnout matčina přání, aby se do vily nastěhovala její sestra a neteř?	And why had he not honoured Mother 's wish to have her sister and niece move into the villa?
Ku37	Teprve během těch tří dnů s ním mohla být tak, jak s ním vždycky toužila být.	It was only during those last three days that she succeeded in being with him as she had always dreamed.
Ku38	Říkala si, že se měli oba rádi, ale nemohli se skutečně poznat, protože se jim nedostalo dosti příležitostí být spolu sami.	She had told herself that they were fond of each other but could never really get to know one another because they had never had an opportunity to be alone.
Ku40	Ostatně to, že otec prodal vilu a odstěhoval se do mládeneckého bytu, pochopili příbuzní jako gesto, jímž je odmítl.	Besides, the fact that Father had sold the house and had moved into a bachelor apartment was taken by relatives as a gesture of rejection.